

Canonicatus, & Præbendas non solum tri-
bus Sacræ Theologiæ, sed etiam totidem
Canonici Juris Doctoribus, prout magis ex-
pedire iudicaveris, libere conferre posse.
Quare nobis humiliter supplicari fecisti, ut
super hoc tibi indulgere de benignitate Apo-
stolica dignaremur.

Concedit Cle-
mens . . .
§.3. Nos igitur prædictarum Julii Præ-
decessoris literarum tenorem, ac de ver-
bo ad verbum infereretur, præsentibus
pro expresso habentes, hujusmodi supplica-
tionibus inclinati, Tibi, ac Successoribus
tuis Ecclesiæ Herbipolen. Præsulibus, ut
succedente prædictorum trium Canonica-
tum, & Præbendarum pro Magistris in sa-
cra Theologia a prædicto Julio Prædecessore
reservatorum, & deputatorum vacatio-
ne, illos non solum Magistris in Theologia,
sed etiam Doctoribus in jure Canonico,
catholicis tamen, & servata in reliquis ea-
rumdem Julii Prædecessoris literarum for-
ma, libere conferre, & de illis providere
valeatis, perinde ac si iidem trës Canonica-
tus, & Præbendæ non solum pro Magistris
in Theologia, sed etiam pro Doctoribus in
Jure Canonico ab eodem Julio Prædecessore
nominatim reservati, & deputati fuissent,
auctoritate Apostolica tenore præsentium
facultatem concedimus, & indulgemus.

Itaque colla-
tiones hujus-
modi eandem
vim habeant.
§.4. Atque collationes, & provisiones
de dictis Canonicatibus, & Præbendis pro
tempore vacantibus, Doctoribus in jure Ca-
nonico per Te, aut Successores tuos prædi-
ctos pro tempore faciendas, eandem vim,
& robur obtinere, quam si Magistris in
Theologia juxta dictarum Julii Prædecessor-
is literarum seriem collati fuissent, obti-
nerent.

Clausula.
§.5. Nec a quoquam quovis prætextu im-
pugnari ullatenus posse, sicque, & non ali-
ter per quoscumque Judices ordinarios, &
delegatos, etiam causarum Palatii Aposto-
lici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet
quavis aliter judicandi, & interpretan-
di facultate, & auctoritate, judicari, & de-
finiri debere, ac irritum, & inane, quidquid
secus super his quoquam quavis auctoritate
scienter, vel ignoranter contigerit at-
tentari.

Derogatio
contrariorum
§.6. Non obstantibus quibusvis Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,
necnon omnibus illis, quæ dictus Julius
Prædecessor in suis literis voluit non obsta-
re, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 31.
Juli 1604.
An. XIII.
Datum Romæ apud Sanctum Marcum
sub Annulo Piscatoris die 31. Julii 1604.
Pontificatus nostri Anno XIII.

Reductio ad viam juris literarum facultatis
obligandi fructus Mensarum Magistra-
lium Militiarum S. Jacobi de Spatha, de Al-
cantara, & Calatrava clare me. Philippo
II. Regi Catholico concessa.

Ex Regest. in
Secret. Brev.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte Cla. me. Philippi II. Hi-
spaniarum Regis Catholici Nobis ex-
posito, quod cum ipse occasione bellorum,
quæ annis tunc præteritis, etiam in Belgii,
sive inferioris Germaniæ Provinciis, ac no-
vissime in Franciæ Regno sustinerat, & tunc
sustinebat, maximos sumptus fecisset, eos-
que tunc quoque facere non desisterat, &
propterea æ alienum ad ingentem summam
ascendens contrahere coactus fuisset, & iis,
qui in præmissis sibi prelo fuerant, & Pecuniam
crediderant, ut par erat, satisfacere,
eorumque indemnitati prospicere cuperet,
cumque etiam pro conscientia suæ exone-
ratione, & securitate ingravescente præ-
sertim tunc atate nonnulla legata facere, &
onera imponere, & pro aris prædicti solu-
tione, & legatorum, atque onerum præmis-
sorum satisfactione, atque executione, de
omnibus, & singulis fructibus, redditibus,
& proventus, ac juribus, obventionibus,
& emolumentis universis Mensarum Ma-
gistratum Militiarum Sancti Jacobi de
Spatha Ordinis Sancti Augustini, nec non
de Alcantara, & Calatrava, Ordinis Cister-
ciens., quæ Coronis Regnorum Castellæ, &
Legionis, sive aliorum Regnorum Hispania-
rum Apostolica auctoritate perpetuo unita
erant, & quarum Militiarum ipse Philippus,
tamquam dictorum Regnorum Rex, perpe-
tuus Administrator eadem auctoritate Apo-
stolica deputatus existeret, tam vita illius du-
rante, quam post obitum illius decurrendis
omni via, modo, & jure, quibus melius, &
efficacius potuisset disponere, nec non pro
ejusdem aris alieni integrali solutione, &
Legatorum, atque onerum omnimoda sa-
tisfactione, atque executione eorum pariter
fructus, redditus, & proventus, ac jura, ob-
ventiones, & emolumenta universa dictarum
Mensarum, ut præfertur decurrendos, &
decurrenda, specialiter, & expresse appli-
care, obligare, & hypothecare desiderabat,
ac propterea Nobis ejusdem Philippi Regis
nomine humiliter supplicato, ut super præ-
missis opportunam facultatem illi conce-
dere de benignitate Apostolica dignaremur.

Philippus III.
ob rationes,
quæ hic indi-
cantur, pete-
rat dari sibi
facultatem hy-
pothecandi
fructus men-
saram Magi-
stratum Militi-
arum de
Spatha &c.

Concessit
Clemens . . .
§.2. Nos illum specialibus favoribus, &
gratis prosequi volentes eidem Philippo Re-
gi, ut quodcumque illi visum fuisset, &
placuisse, per viam cujuscumque dispositio-
nis, tam inter vivos, quam ex causa mortis,
seu alterius cujuscumque, etiam in mortis
articulo quomodocumque faciendæ declara-
tionis de omnibus, & singulis fructibus,
redditis, & proventus, juribus, obven-
tionibus, & emolumentis quibuscumque
Men-

Concessit
Clemens . . .

Mensarum Magistratum trium Militiarum
prædictarum, etiam post obitum ipsius Phi-
lippi Regis decurrendis pro solutione aris
alieni prædicti, & usque ad totalem illius so-
lutionem, & integram prædictorum Lega-
torum satisfactionem, circa cujus quidæ aris
alieni verificationem, & liquidationem, cre-
ditorumque graduationem, seu priorita-
tem, & posterioritatem, soli verbo, & sim-
plici declarationi per ipsum Philippum Re-
gem, si ipse vivus id declaravisset, vel per
eos, quibus ipse Philippus Rex pariter in-
mortis etiam articulo id mandavisset, vel
ad quos jura, & administratio præmissorum
legitime delata fuisset, vel qui alias ad eam
per Judicem deputarentur quocumque faci-
enda omni meliori, & efficaciori modo di-
sponere, eisdemque fructus, redditus, &
proventus, ac jura, obventiones, & emo-
lumenta universa pro integrali ejusdem aris
alieni solutione, & creditorum satisfactione
perpetuo applicare, obligare, & hypothecare.
adeo ut dispositio hujusmodi ejusdem Phi-
lippi in dictis Hispaniarum Regnis, Militia-
rumque Administrationibus successores ita
arctaret, & afficeret, ut quocumque pro-
dicti aris alieni solutione per ipsum Philip-
pum Regem disposita fuissent, ea exequi, &
adimplere, & applicationi, obligationi, &
hypothecæ prædictis stare omnino teneantur,
necnon præmissa directe, vel indirecte per
se, vel alios venire, vel quovis quæsito co-
lore, aut præsumerent.

Itaque ad fru-
ctus hypothe-
cari remane-
rent etiam
post Philippi
obitum.

§.3. Necnon eidem Philippo Regi,
etiam ut omnia, & quæcumque sibi bene-
placita, seu visa omni, & quocumque me-
liori, & efficaciori modo, ac via facere,
relinquere, & imponere, & pro illorum sa-
tisfactione, & executione de prædictis
omnibus fructibus, redditibus, & proven-
tibus, ac juribus, obventionibus, & emo-
lumentis quibuscumque trium Mensarum Ma-
gistratum Militiarum prædictarum, etiam
post obitum illius decurrendis ad favorem
cujuscumque personæ tam Ecclesiasticæ,
quam secularis, necnon Ecclesiarum, Mo-
nasteriorum, Hospitalium aliorum piorum
locorum tam secularium, quam cujusvis
Ordinis, etiam Militaris, & Congregatio-
nis, etiam mendicantium, ac cujuscumque
instituti Regularium, & Universitatum,
etiam Studiorum Generalium, ac Collegio-
rum, & Seminariorum per viam similiter
cujuscumque dispositionis, tam inter vivos,
quam ex causa mortis, & alterius cujuscum-
que, etiam in mortis articulo faciendæ de-
clarationis disponere, eisdemque fructus,
redditis, & proventus, ac jura, obventio-
nes, & emolumenta universa pro prædicta
legatorum, atque onerum satisfactione, &
usque ad illorum omnimodam executionem
similiter applicare, obligare, & hypo-
thecare libere, & licite posset, & valerent
auctoritate Apostolica facultatem conce-
simus.

Et etiam si illo
ex aliis pecu-
niis æ alienis,
& Legata per
solvisset.

§.4. Et nihilominus si idem Philippus
Rex hujusmodi æ alienum declaravisset, Le-
gata fecisset, & onera imposuisset, & tamen

de dictis fructibus, redditibus, & proventus,
ac juribus, obventionibus, & emolu-
mentis, vel in toto, vel in aliqua parte mi-
nime disposuisset, nec eos, aut ea applicavisset,
obligavisset, & hypothecavisset, ut præ-
fertur, volumus, disposuimus, atque de-
crevimus, ut ipsi in prædictis Regnis, Militia-
rumque Administrationibus successores pro
prædicta aris alieni solutione, & pro omnium
legatorum prædictorum satisfactione, & exe-
cutione integrali perpetuo obligati essent,
& esse censerentur: quodque etiam præ-
dicti omnes fructus, redditus, & proventus,
ac jura, obventiones, & emolumenta uni-
versa similiter applicata, obligata, & hypo-
thecata perpetuo remanerent, & remanere
deberent, donec prædicti tam Creditores,
quam Legatarii, atque ii, in quorum favo-
rem onera prædicta componerentur, inte-
gre satisfacti fuissent, prout auctoritate Apo-
stolica ex tunc specialiter, & expresse appli-
cavimus, obligavimus, & hypothecavimus, ac
applicatos, obligatos, & hypothecatos esse
decrevimus. Dantes eidem Philippo Regi
omnimodam auctoritatem, & facultatem
prædictos creditores, legatarios, & eos, ad
quorum favorem prædicta onera impone-
rentur, in possessionem prædictorum omnium fru-
ctuum, reddituum, & proventuum, ac jurium, ob-
ventionum, & emolumentorum univerfo-
rum, etiam præveniendi mortis articulum,
etiam per viam constituti ponent, qui om-
nes eisdem fructus, redditus, & proventus,
ac jura, obventiones, & emolumenta uni-
versa, a quibuscumque personis Ecclesiasti-
cis, & secularibus, ac cujusvis Ordinis, &
prædictarum Militiarum, & Instituti Regu-
laribus, nec non Ecclesiis, Cappellis, Mona-
steriis, Hospitalibus, & aliis piis locis, &
Conventibus tam secularibus, quam Regu-
laribus, etiam post obitum ipsius Philippi
Regis decurrendos usque ad integram ip-
sorum satisfactionem, & executionem ab-
sque vitio spolii, & attentatorum, ac etiam
absque ipsius Philippi Regis in dictis Regnis,
Militiarumque Administrationibus successo-
rum, vel aliorum quorumcumque licentia,
consensu, aut scitu exigere, levare, & per-
cipere, ac in dicti aris alieni solutionem,
& legatorum satisfactionem, onerumque
executionem convertere libere, & licite
posset, & valerent, ac suspendentes quoad
hunc effectum tantum, quatenus opus esset,
etiam pro efficaciori remedio, & præmisso-
rum omnium validitate, & firmitate toto
hoc tempore trium mensarum Magistra-
lium prædictarum unionem Coronis dicto-
rum Regnorum, ut præfertur, auctoritate
Apostolica factam, ita ut quovis præmis-
sa adimpleta, & executioni demandata non
fuissent, prædicti fructus, redditus, & pro-
ventus, ac jura, obventiones, & emolumenta
universa in alios, quam in præfatos usus,
etiam per prædictos dicti Philippi in dictis
Regnis, Militiarumque Administrationibus
successores quoscumque aliquo modo, via,
jure, causa, seu quovis quæsito colore, &
prætextu converti minime possent, & de-
berent: postquam autem præmissa omnia
adim-

Additis am-
plissimis facul-
tatibus.

Ita tamen, ut cessantibus concessionibus causis omnibus pristino statui restituerentur necessarius ad hoc appositus clausula.

adimpleta, & executioni demandata fuissent, ipsius Philippi Successores predicti in aliquo ulterius obligati non essent, nec esse censeantur, nec non dicti fructus, redditus, & proventus, ac jura, obventiones, & emolumenta quaecumque ab hujusmodi applicatione, obligatione, & hypotheca predictis prorsus libera, & exempta remanent, nec non predicta unio, ac quaecumque alia in pristinum, atque eum, in quo antea fuerant, & tunc erant statum redirent, & reverterentur eo ipso, ac predicti ipsius Philippi in dictis Regnis, & Administrationibus successores de fructibus, redditibus, & proventibus, ac juribus, obventionibus, & emolumentis universis predictis, juxta tamen earundem Militiarum statuta, ac stabilimenta, necnon secundum facultates ipsis auctoritate Apostolica concessas tantum, & non ultra in omnibus, & per omnia disponere, illosque, & illa sicut prius exigere, & percipere, ac in ipsorum usus, & utilitatem convertere simili modo libere, & licite possent, & valerent.

Quibus de causis administratione harum Militiarum concessa sit Hispaniarum Regibus.

§. 4. Nec non mandantes in virtute sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae, & in subsidium excommunicationis majoris latae sententiae poenis ejusdem Philippi in dictis Regnis militiarumque administrationibus successoribus, & aliis quibuscumque ad quos quomodolibet spectaret, ut donec praemissa modo, & forma per ipsum Philippum Regem declarandis, seu alias, ut praefertur adimpleta, & executioni demandata fuissent in executione, & perceptione dictorum fructuum, reddituum, & proventuum, ac jurium, obventionum, & emolumentorum quorumcumque nullatenus se intromitterent, nec creditores, Legatarios, ac alios, in quorum favorem onera predicta imponerentur, seu alios quoscumque ab ipsis causam habituros aliquo modo perturbare, molestare, inquietare, vel alias impedire auderent, seu praesumerent, ac decernentes Nostras desuper in forma Brevis concessas literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae defectu ex quavis causa, & occasione, aut quovis praetextu, seu quovis quaesito colore notari, seu impugnari, aut ad viam juris reduci non posse, neque debere, ac ita in omnibus, & singulis praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, prout in Nostris in hujusmodi forma Brevis sub data die 5. Maii 1593. Pontificatus Nostri Anno secundo concessis literis plenius continetur.

Quibus de causis administratione harum Militiarum concessa sit Hispaniarum Regibus.

§. 5. Cum autem sel. record. Adrianus Papa VI. Praedecessor Noster ea potissimum de causa Coronis Regnorum Castellae, & Legionis, sive aliorum Regnorum Hispaniarum administrationem Magistratum trium supradictarum Militiarum Sancti Jacobi de

Spatha, Alcantarae, & Calatravae perpetuo univert, & incorporaverit, ut nimirum clar. mem. Carolus Quintus Romanorum tunc Imperator, & Hispaniarum Rex, ejusque in dictis Regnis Successores cum eorumdem Magistratum redditibus, introitibus, atque proventibus majores vires in Catholica fide tuenda, haeresibus extirpandis, & Christianae Religionis hostibus reprimendis, & debellandis haberent, & licet idem Carolus Imperator a clar. mem. Clemente Papa VII. etiam Praedecessore nostro, qui unionem predictam confirmaverat, facultatem obtinisset, redditus, introitus, atque proventus dictorum Magistratum pro solutione suorum debitorum ad decennium, seu alias certum tunc expressum tempus obligandi, eaque facultas per similes. mem. Paulum Papam III. similiter Praedecessorem Nostrum confirmata extitisset, nihilominus supradictus Philippus Secundus Rex de eisdem redditibus, introitibus, atque proventibus libere semper disposuit, ac pro solutione aeris alieni, tum dicti Caroli Imperatoris, tum etiam inclitae mem. Ferdinandi, & Elisabethae Regum Catholicorum, & aliarum regaliarum personarum defunctarum applicavit quosdam annuos redditus XX. mill. circiter ducatorum liberos ad ejus dispositionem supra dictis Magistratum, redditibus, introitibus, atque proventibus remanentibus.

§. 6. Cumque sicut etiam accepimus Charissimus in Christo filius Noster Philippus III. Hispaniarum Rex Catholicus, qui pro summo ejus Christianae Religionis zelo in illa tuenda, & defendenda suorum maiorum vestigia sectari non desinit, gravissimos ea de causa sumptus assidue facere cogatur, & propterea redditus dictorum Magistratum ipsi ad eum, ad quem destinati sunt finem, potissimum necessarii sint; & si juxta tenorem predictarum Nostrarum literarum fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta Mensarum Magistratum hujusmodi predicti Philippi Secundi debitis, legatis, & oneribus persolvendis usque ad finalem eorum solutionem, & satisfactionem obnoxia, & obligata remanent, idem fere esset, ac si ab eisdem Mensis Magistratibus perpetuo dismembrata extitissent, nec deinceps ullo quasi tempore in usus predictos, ad quos destinata fuerant converti possent.

§. 7. Nos considerantes, ipsam Philippum Tertium Regem pro sua in dictum Philippum Secundum ejus parentem optimum pietate aliunde curaturum, ut creditoribus dicti Philippi ejus Genitoris, ac legatis, & oneribus ab eo relictis cumulate satisfiat, scientesque ipsum Philippum Tertium post dicti Philippi Secundi ejus Genitoris obitum ultra sexdecies centena millia nummorum aureorum diversis ejusdem Philippi Secundi Genitoris sui creditoribus persolvisse; ac praeterea in animo habere assignationem cautam, & securam annui redditus 20. mil. ducatorum monetae dictorum Regnorum creditoribus dicti Philippi Regis ejus Genitoris,

Damnata ex supradicto indulta promanant.

Clemens d. suam concessionem ad terminos juris reducit.

toris, ac pro solven. legatis, & aliis oneribus ab eo relictis initio Anni 1603. incipientem, & usque ad integram eorum satisfactionem decurrendam facere. Ac attendentes etiam, nimium supradictis Mensis Magistratibus damnus, & praedictum exillarum fructuum, reddituum, proventuum, & aliorum supradictorum, tam longa, & perpetua quodammodo obligatione provenire posse. Idcirco supradictis, & aliis rationabilibus causis animum nostrum moventibus Motu proprio, & ex certa Nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolica potestate plenitudine, supradictas Nostras literas, & omnia in eis contenta, salvis tamen remanentibus quibuscumque obligationibus, & hypotecis per dictum Philippum Secundum Regem in vim supradictarum literarum de hujusmodi redditibus, introitibus, atque proventibus, nec non fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis dictarum Mensarum Magistratum nominatim, & in specie factis, quibus aliquo modo per praesentes praedictare non intendimus, quoad ceteros creditores, qui alias dicti Philippi Secundi Regis fidem sequuti fuerunt, necnon quoad legata in quacumque ultima, sive alia dispositione relicta, & alia onera per dictum Philippum Regem, non tamen super fructibus, juribus, obventionibus, & emolumentis dictarum mensarum Magistratum vigore dictarum literarum specialiter, & expresse imposita, auctoritate Apostolica, tenore praesentium, ad terminos juris reducimus.

Clausula.

§. 7. Decernentes praesentes literas, etiam ex eo, quod quicumque interesse habentes, seu praetendentes vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostrae, vel aliquo quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in jus, vel controversiam vocari nullatenus posse: sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§. 8. Non obstant. quatenus opus sit Nostra de non tollendo jure quaesito, ac supradictis literis nostris, ac quibuscumque aliis etiam derogatoriis derogatoriis, ac irritantibus, & aliis decretis in illis apposis, nec non quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Dat. die 3. Augusti. 1603. An. XII.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 4. Augusti 1603. Pont. Nostri Anno XII.

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

Abolutio, & venia generalis pro conversis a Judaismo ad fidem Christianam, iisque, qui ab iis descendunt in locis Regi Portugalliae subjectis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Postulat a Nobis officii pastoralis ratio, ut Dominico gregi invigilantes non solum assidua illum custodia teneatur, sed omni etiam studio curemus, ut Christiani fideles, qui callidissimi Daemonis arte decepti a recto veritatis tramite recesserunt, pravus erroribus relictis, in viam salutis redeant, & ad ovile Christi primo quoque tempore reducantur.

Proccinium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis, ac Provinciis, Dominis, & locis charissimo in Christo filio nostro Philippo Portugalliae, & Algarbiorum Regi Catholico, & eorumdem Regnorum Coronae subjectis, post editas a sel. rec. Clemente VII., & deinde a Paulo III. Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris literas super generali venia, & abolutione per eosdem Praedecessores omnibus, & singulis utriusque sexus ex Hebraica perfidia, ad Christi fidem conversis, eorumque filiis, & descendentibus ex Regnis praefatis Portugalliae, & Algarbiorum oriundis, ac in eis degentibus, forensibus, exteris, & alienigenis super apostasia a fide, haeresibus, & aliis quibuscumque criminibus, excessibus, & delictis contra Catholicam fidem per eos commissis modo, & forma in eisdem literis contentis attributa, & concessa, nonnulli ex genere hujusmodi oriundi Hebraicam perfidiam rursus sectari, & delicta committere non dubitaverint in Dei offensam, Christianidelum scandalum, & suarum perniciem animarum.

Cum nonnullis in Judaeum relapsis.

Philippus Rex nitens agi petat.

§. 2. Cumque ii omnes, tum quia graves contra haec delicta perpetrantes poenae sunt inflictae, ac per Tribunal Inquisitionis haereticae pravitatis eorumdem Regnorum adversus delinquentes severe, & absque remissione executioni demandantur, tum quia omnem ulterioris veniae spem sibi praclusam esse existimant, in deterius prolabantur, & peccata quotidie peccatis cumulant, unde graviora non solum eisdem Regnis, & Dominis, sed aliis damna inferri possent, nisi huic malo salutaris, & benigno aliquo remedio quam primum occurratur, immo si eisdem novae alterius, & generalis remissionis obtinendae ratio proponatur, procul dubio sperandum est brevi fore, ut hi omnes ad cor reversi saniora consilia suscipiant, & ad eadem Regna, cultu Catholicae fidei retento, sub ejusdem Philippi Regis id summopere desiderantis, & a Nobis exposcentis, ac enixe postulantis, obedientia revertantur.

§. 3. Idcirco Nos ejus vestigiis inherentes.

Clemens Absolutionem, & veniam concedit, de quibus in Rubrica.

rentes, qui miserator, & longanimis, & multum misericors est, quique interdum eo consilio dissimulat peccata hominum, ut respiciant, & salutarem poenitentiam amplectantur, ac gravissimis etiam causis ad fidei Catholicae conservationem, & distorum Regnorum tranquillitatem pertinentibus, atque eorumdem Prædecessorum nostrorum exemplo adducti, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, omnes, & singulos utriusque sexus de huiusmodi genere quovis modo ex dictis Regnis, et dominiis oriundos, qui sive in eisdem Regnis, & Dominiis nunc degant, sive ab illis jam recesserint, & in quacumque mundi parte tam in Terris Christianorum, quam etiam in locis infidelium, & hæreticorum, aliorumque Christiana, & Catholicae fidei hostium, commercii, seu negotiationis, vel quacumque alia causa, commorantur, dummodo tamen habitum, & nomen Christianorum retineant, & pro Christianis se gerant (alioquin si constiterit eos habitum, & nomen Christianorum ubicumque commorati fuerint, non retinuisse, & pro Christianis se non gessisse, sed palam, & publice a fide Christiana apostatasse, in hisce nostris literis comprehensi minime sint, & præsentis gratia per se minime valeant) etiam si eorum aliqui ex dictis Regnis, & Dominiis Coronæ Portugallie occasione prædictorum delictorum, seu metu poenarum in eos, qui hæc delicta committunt inflictarum, aut alia quavis de causa recesserint, & ex dictis Regnis exules fuerint, necnon etiam alios quoscumque noviter conversos, & de huiusmodi Hæbreorum, ut præfertur genere procreatos, vel ab eis quovis modo originem trahentes, etiam forenses, exteros, & alienigenas, in prædictis tamen Portugallie, & Algarbiorum Regnis, aliisque Provinciis, Dominiis, & locis eidem Philippo Regi, & Coronæ Portugallie præfatis subiectis commorantes, ac in illis domicilia, vel habitationem quovis modo habentes, aut illorum filios, nepotes, & descendentes, quoad præsentem, videlicet in Regnis, & Dominiis ex nunc prout ex tunc, cum primum præsentem literam in eisdem Regnis, & Dominiis modo, & forma infra scriptis publicatam fuerint: quo vero ad absentes ex nunc pariter, prout ex tunc, cum primum ad Regna, & Domina præfata in illis de cætero mansuri, reversi fuerint, dummodo illi scilicet, qui in Italia, Gallia, Germania, & aliis Europæ Regionibus, Provinciis, & locis quibuscumque commorantur, intra annum; qui vero extra Europam intra biennium ad summum a die publicationis præsentium in eisdem Regnis, & Dominiis faciendæ computantur, ad Regna, & Domina præfata revertantur, cujuscumque illi status, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, tam laici, quam clerici, etiam in sacris ordinibus constituti, seculares, vel cujuscumque ordinis, etiam Militaris regulares, & in quacumque dignitate constituti fuerint, etiam si præsentem in dictis Regnis, & Dominiis, usque in diem

prædictæ publicationis, aut ab illis absentes etiam deinceps, supradictis respective annis durantibus, in Regnis, & Dominiis præfatis, vel extra illa pro hæreticis habitis, & ut tales declarati, ac pro talibus accusati, inquisiti, diffamati publice, vel occulte extiterint, ac etiam si eorum aliqui judicialiter abjuraverint, nec non etiam carcerati, non tamen ex causa secundi lapsus, vel sub cautionibus relaxati reperiantur, & etiam si contra illos sit lata sententia cum bonorum confiscatione, dummodo talis sententia non sit publicata, & executioni demandata, & dummodo etiam ipsi carcerati, vel sub cautionibus relaxati, qui de hæresi, vel apostasia a fide condemnati fuerint, aut confessi, vel convicti extiterint, abjuratorem coram Inquisitoribus hæreticæ pravitate distorum Regnorum, ac illorum Notario, & duobus saltem testibus in illorum Tribunali facere teneantur: qua abjuratorem facta, etiam absque aliqua publica poenitentia per eos faciendâ relaxari, & præsentis gratia, etiam quoad remissionem poenarum temporalium, & bonorum, ut præfertur, gaudere debeant, ab omnibus, & singulis per eosdem hætenus, & quoad absentes deinceps dictis annis respective durantibus, perpetratis etiam hæreses, & ab eadem fide apostasias, & alios quoscumque impios errores redolentibus, ceterisque quantumvis gravibus, gravissimis, enormibus, & enormissimis, ac alias qualificatis peccatis, criminibus, delictis, & excessibus huiusmodi, etiam si illa sub generali expressione non venirent, & specialem notam requirerent, nec non a quibusvis excommunicationum, suspensionum, interdictorum, & aliis Ecclesiasticis, temporalibus, corporalibus, & poenis a jure, vel ab homine, & a quibuscumque contra hæreticam pravitatem Inquisitoribus præmissorum, & alia quavis occasione, vel causa latis, & promulgatis, etiam si in illis per plures annos infortuerint, & eorum absolutio Nobis, & Apostolica Sedi per quascumque Constitutiones Apostolicas, ac etiam per literas die Coenæ Domini legi solitas specialiter, vel alias quomodolibet generaliter reservata existat, quorum omnium, & singulorum qualitates, quantitates, & circumstantias etiam aggravantes pro expressis haberi volumus, ab hæreticæ videlicet pravitate huiusmodi in foro civili, criminali, & contentioso, ut præfertur poenitus, & plenarie, in foro autem conscientie tam a prædictis, quam a reliquis etiam criminibus, aliisque excessibus hæreticam pravitatem huiusmodi minime redolentibus ex nunc prout ex tunc, postquam, ut infra dicitur, sacramentaliter confessi fuerint, ac hæreses, & apostasias a fide in eadem sacramentali confessione anathematizaverint, & detestati fuerint, in iunctis poenitentis salutariis, & aliis, quæ de jure fuerint injungenda, & e contra, auctoritate Apostolica tenore præsentium gratiose absolvimus, & liberamus, ac huiusmodi

A quibuscumque poenis, & infamia liberat.

Non tamen Beneficiorum ecclesiasticorum capaces reddi.

Confessariis eligendis ampliam eis absolventi facultatem.

Sic absolutos in nullo foro conveniri posse decernit.

iusmodi sententias, censuras, & poenas illis, & cuilibet eorum remittimus, & condonamus, ac illis universis, & singulis generalem a præmissis omnibus, & quibuscumque peccatis, excessibus, criminibus, & delictis veniam, absolutionem, & remissionem concedimus, & impertimur. Nec non eosdem carceratos, & alios detentos, ac etiam exules a carceribus, & exiliis, quibus occasione criminum, hæresis, & Apostasie huiusmodi detenti, & condemnati existunt, ac quoad absentes in futurum dictis annis respective durantibus extiterint, relaxamus, liberamus, ac liberos dimittimus, ac relaxari, liberari, ac liberos dimitti mandamus, necnon omnem infamiam maculam, sive notam contra eos præmissorum occasione tam ex propriis, quam ex parentum, consanguineorum, & affinium culpis, & aliis quovis modo insurgentes ab eis poenitus, & omnino abstergemus, & abolemus, & ulterius bonorum confiscationes hætenus factas, quorum tamen possessio pro eodem Fisco apprehensa non fuerit, necnon processus contra eos formatos, & sententias latis, non tamen publicatas, & executioni demandatas, ac quoad absentes dictis annis respective durantibus formandos, & ferendas, etiam quoad bona, quorum possessio per Fiscum apprehensa non fuerit, necnon informationes, & alia quacumque acta, & gesta ordinaria, & extraordinaria in Judicio, & extra contra eos hætenus facta, & quoad absentes eisdem annis, ut præfertur, respective durantibus faciendâ, quorum omnium tenores, status, & merita similiter haberi volumus pro expressis, cassamus, irritamus, abolemus, & annullamus, atque cassa, irrita, & annullata fore, & esse decernimus, ipsaque bona sic confiscata, & confiscanda, si, ut dictum est, illorum possessio per Fiscum apprehensa non fuerit, illis, quibus fuerint confiscata, remittimus, donamus, & restituimus, illos tamen ad dignitates, beneficia, & officia tam Ecclesiastica, quam temporalia obtinenda dispensare, aut habilitare per præsentem nullo modo intendimus.

§.4. Præterea illorum conscientiarum securitati consulere volentes, universis, & singulis Confessoribus in præfatis Regnis, & Dominiis existentibus ex approbatis ab Ordinariis locorum per supradictos eligendis, eorum singulos a præmissis excessibus, criminibus, peccatis, & delictis, confessionibus illorum diligenter auditis, ac injuncta cuilibet eorum arbitrio poenitentia salutari, ut præfertur, in foro conscientie absolventi plenariam, & generalem facultatem, ac potestatem concedimus, & impertimur.

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

nem, renunciationem, purgationem, poenitentiam, partitionem, & diligentiam faciendam non teneantur: & nihilominus, præsentis gratia illis, quoad hæreses, Apostasias a fide, & alia præfata crimina etiam in foro civili, criminali, & contentioso, & etiam, quoad omnia alia delicta, & excessus pravitate huiusmodi non redolentia, quacumque, quocumque, & quacumque fuerint, in foro conscientie tantum, dummodo eorum errata, & excessus alicui per eos eligendo Confessario, ut supra dictum est, in dictis Regnis, & Dominiis existentibus ex approbatis per Ordinarios locorum, ut præfertur, sacramentaliter corde contriti, & ore confessi fuerint, absque aliqua publica poenitentia illis injungenda in omnibus, & per omnia plenissime suffragetur.

§.6. Atque statuentes, ut illi omnes, qui judicialiter, ut præfertur, hæreses non abjuraverint, reconciliati non censentur, etiam ex eo quod præsentis venia generali potiti fuerint, nec etiam si forsitan in aliquem præfatorum errorum, quod absit, iterum postea inciderint, vel alias quomodolibet incidisse deprehensi fuerint, relapsi reputentur, vel pro relapsis habeantur, nec inde aliquod indicium deinceps etiam minimum contra eos oriri, allegari, vel deduci in Judicio, vel extra illud valeat, ac Indulgentia, remissio, & alia prædicta in damnum, notam, injuriam, vel aliud incommodum illorum retorqueri nequeant. Ceteri vero, carcerati nimirum, vel sub cautionibus relaxati, confessi, vel convicti, qui ut præsentis gratia potiantur, ut dictum est, coram Inquisitoribus abjuratorem fecerint, nec non alii etiam omnes, qui, ut præfertur, alias judicialiter abjuraverint, & ob hæreses, in quas de novo incurrerunt, præsentis venia generali potiti fuerint, si postea iterum quod absit, in hæreses labantur, relapsi sint, & poenis relapsorum puniantur.

§.7. Distinctius inhibentes omnibus, & singulis etiam Judicibus Ecclesiasticis, & Secularibus, ac Prælatibus Inquisitoribus, Ordinariis, seu Delegatis quacumque auctoritate, potestate, & dignitate, etiam Pontificali, Archiepiscopali, Primitiali, & Patriarchali, ac statu, gradu, conditione, ac præminencia, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & tali qualitate, de qua expressa mentio fieri deberet, pollutibus, etiam a Nobis, seu Sede præfata, etiam ad instantiam ejusdem Regis deputatis, & pro tempore deputandis sub excommunicationis, suspensionis, & interdicti sententiis, & beneficiorum, & officiorum per eos obtentorum privationis poenis eo ipso, nisi paruerint, incurrendis, ne aliquos de hæresi, apostasia a fide, & aliis præmissis culpabiles, aut suspectos, qui gratis præfatis juxta præsentium tenorem gaudere debent, si quos sub aliqua custodia, vel carcere teneant, amplius in carcere detineant, aut contra eos ad ulteriora procedant, immo captos relaxent, & exules ad Patriam, & in eum statum, in quo fuerunt, & ante accusationes, condemnationes, carcerationes, & exi-

Qui judicialiter non abjuraverint, relapsi non sunt reputandi.

Relapsorum vero poenis puniendi, qui post abjuratorem, relabentur.

Mandatum Inquisitoribus, Ordinariis &c. de relaxandis eos, qui carceribus detinentur.

Et non recipiendis deationibus per hunc.

Statuta contra inobedientes poenis.

Clausa pro perpetua hujus Constitutionis firmitate.

Executores deputantur.

& exilia hujusmodi existebant, reponant, & plenarie restituant. Accusatoribus vero, Denunciatoribus, Testibus, Inquisitoribus, Judicibus, Promotoribus, & aliis quibuscumque sub similibus censuris, & poenis, ne contra supradictos, occasione, pretextu delictorum hæresim, a fide apostasiam redolentium hætenus commissorum, aut quoad absentes deinceps dictis annis respectivo, ut præfertur, durantibus committendorum se intromittere, nec aliquos ad testificandum, vel accusandum, seu denunciandum inducere, vel illos super præmissis alias molestare quoquo modo audeant, seu præsumant. Ac decernentes omnes, & singulos in præmissis inobedientes, vel contravenientes eisdem sententias, censuras, & poenas eo ipso incurrere, & Beneficia per eos obtemperata vacare, & a Nobis, & a quibusvis illorum ordinariis Collatoribus impetrari, & conferri posse, ipsaque impetrationes, collationes, & alias dispositiones alioquin legitime factas valere, plenamque roboris firmitatem obtinere.

§. 8. Ac easdem præfentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu notari, vel impugnari non posse, nec sub quibusvis revocationibus, modificationibus, limitationibus, & suspensionibus quarumcumque similibus, vel dissimilibus literarum, ac etiam per Nos, & Sedem eandem factis, & faciendis ullatenus comprehendere, sed ab illis semper exceptas esse, & quoties revocate, vel limitate fuerint, toties in pristinum, & eum, in quo in præfenti existunt statum restitutas, & reintegratas existere, necnon illorum transumptis manu Notarii publici subscriptis eandem prorsus tam in Judicio, quam extra illud fidem adhiberi debere, quæ ipsis præfentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense; sicque in præmissis omnibus per prædictos, & quoscumque alios Inquisitores, & Judices etiam S.R.E. Cardinales in quacumque instantia, & Judicio coram eis, etiam nunc, & in futurum pendente, judicari, sententiari, & definiti debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, sententiandi, & definiendi facultate, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Quocirca Venerabili Fratri Archiepiscopo Ulixbonen., ac dilectis filiis Inquisitori generali contra hæreticam pravitatem in eisdem Regnis, necnon spoliatorum, & jurium Camere Apostolicæ debitorum in dictis Regnis Collectori generali per præfentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præfentes pro majori præfatorum notitia, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando, ac quoties opus fuerit, & in præmissis efficaciter assistentes, faciant præfentes, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac singulos, quos ipse præfentes concernunt, illorum effectu pacifice gaudere.

Non permittentes eos desuper per Inquisitores, & Judices præfatos, seu quoscumque alios quomodolibet impediri, molestari, vel perturbari; Contradictores quoscumque, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, & alia juris opportuna remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac etiam fr. rec. Bonifacii Papæ VIII., aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & aliorum Apostolicis, necnon in generalibus, & Provincialibus, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam ab eisdem Prædecessoribus, vel a Nobis etiam pluries emanatis, legibus quoque Imperialibus, & Regiis, nec non juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, officii Inquisitionis, & Ecclesiasticum, & Regnorum, & Dominiorum præfatorum, illorumque Civitatum, & locorum, etiam municipalibus statutis, & consuetudinibus, sententiis quoque, ac privilegiis, & indultis in corpore juris clausis, ac etiam in forma Brevis, & aliis Apostolicis literis etiam per Nos, & Prædecessores nostros, ac Sedem hujusmodi, etiam Inquisitoribus præfatis, etiam ad instantiam ipsius Philippi, & aliorum quorumcumque Regum, & Reginarum, aut etiam motu proprio, & de S.R.E. Cardinalium consilio, etiam de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis concessis, approbatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis inibi expressis modis, & formis derogari possit. Quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specificæ, expressæ, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, & forma in illis tradita observata, inserti forent, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine præfatis specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Seu si Inquisitoribus, & Judicibus præfatis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 11. Ut autem præfentes literæ ad omnium, quos concernunt notitiam facilius deducantur, volumus, ac eisdem Archiepiscopo Ulixbonen., ac Inquisitori, & Collectori generalibus in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendum mandamus, ut ipsi, vel quilibet eorum per se, vel

Contraria omnia tolluntur.

Præfentes publicari præcipit.

Exemplis data fides.

Dat. die 23. Augusti. 1604. An. XIII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Statutum fuerat per Sacristas habitum Cappellanorum deferri.

Quod camen aliquale inducatur inconvenciens.

vel alium, seu alios, cum præfentium eorumdem transumpta, aut exempla acceptent, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento, aut limitatione in dicta Civitate Ulixbonen. in Ecclesia Metropolitana intra Missarum solemniam, dum Populi multitudo ad divina officia convenerit, & per affixionem exempli, seu transumpti eorumdem præfentium ad valvas dictæ Ecclesiæ Metropolitanæ publicent, & divulgent, ac publicari, & divulgari faciant.

§. 12. Ipsarumque præfentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem habendam esse decernimus, quæ ipsimet originalibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 23. Augusti 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCCXLIII.

Derogatio Statuti Militiæ Sancti Jacobi de Spatha, quod Theaurarii, seu Sacristæ Ecclesiæ dictæ Militiæ pro tempore deputandi, habitum Fratrum Cappellanorum ejusdem Militiæ suscipere non teneantur.

Charissimo in Christo filio nostro Philippo Portugallia, & Algarbiorum Regi Catholico.

CLEMENS PAPA VIII.

Charissime in Christo fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. Majestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, quod alias in Capitulo generali Militiæ Sancti Jacobi de Spatha Regni Portugallia a clar. me. Sebastianiano Portugallia, & Algarbiorum Rege in Civitate Ulixbonen. de anno 1564. celebrato, inter alia ordinatum fuerit, quod omnes Theaurarii, alias Sacristæ Ecclesiæ dictæ Militiæ habitum per illius Fratres Cappellanos gestari solitum, facta prius probatione de eorum vita, & moribus suscipere deberent, quod hætenus succedentibus vacationibus Theaurariorum hujusmodi observatum fuit: Sed quia, sicut eadem expositio subjungebat, experientia compertum est, quod prædicti Theaurarii tum quia sunt ad nutum amovibiles, tum quia eorum salaria ad decentem eorum sustentationem non sufficiunt, ut plurimum qualitates ad suscipiendum habitum prædictum requisitas habere non possunt, Tuo nomine Nobis humiliter supplicatum fuit, ut prædicto Statuto ad effectum, quod deinceps prædicti Theaurarii, seu Sacristæ habitum hujusmodi suscipere non teneantur, derogare de benignitate Apostolica dignamur.

§. 2. Nos igitur Majestatis Tuæ supplicationibus ducti, harum serie statuimus, & ordinamus, ut deinceps Theaurarii, seu Sacristæ Ecclesiæ Ordinis Militaris Sancti Jacobi de Spatha hujusmodi pro tempore deputati, habitum prædictum suscipere non teneantur, & ad hunc effectum Statuto prædicto specialiter, & expresse derogamus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Militiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Marcum sub Annulo Piscatoris die 6. Septemb. 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCCXLIV.

Interdicitur Fratribus Ordinis Beate Mariæ de Monte Carmelo, ad Tribunalia secularia, quominus recurrant, sed ad Priorem Generalem, vel Protectorem Ordinis, vel ad Summum Pontificem.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram. rei. memoriam.

Quoniam Nostro Pastoralis potissimum incumbit Officio, ut ea, quæ per regulares personas contra eorum regularia Instituta temere attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoveamus.

§. 1. Proinde, quia nuper dilecto filio Magistro Henrico Silvio Henrico Priore generali Ordinis Beate Mariæ de Monte Carmelo, non sine animi Nostri molestia, referente, accepimus, quod nonnulla dicti Ordinis, etiam utriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, ut in eorum malefactis, & inobedientia se diutius confoveant, ab iis, quæ per Prælatos ejusdem Ordinis, & Priores Provinciales, & alios Superiores ab ipso Priore generali pro tempore deputatos, acta sunt, & decreta, ad Tribunalia secularia appellare, & ad ea temere confugere consueverunt, in non modicâ Jurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, & regularis Instituti alterationem, ac scandalum plurimorum.

§. 2. Nos præmissis obviare volentes, univ. & singulis dicti Ordinis utriusque sexus regularibus personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, Apostolica auctoritate tenore præfentium præcipimus, & mandamus, eisque sub excommunicationis lætæ sententiæ poena, a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolvi possint, nec non privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis officia exercenda, ac

Abrogatur a Clemente.

Derogatio contrariorum.

Dat. die 6. Septem. 1604. Ann. XIII.

Exordium.

Causæ faciendæ prohibiti.

Prohibitio de qua in Rubrica.

ac vocis tam activæ, quam passivæ, eo ipso absque alia declaratione incurren. pœnis, districtius inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia secularia quovis pretextu, aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea propterea quoquo modo adire audeant, vel præsumant. Sed si se a Prælati gravari prætentant, ad Priorem Generalem ipsius Ordinis, seu illius Protectorem, aut Vice-Protectorem in Romana Curia, vel ad Nos, sive Romanum Pontificem pro tempore existentem supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitus semper facere consueverunt, recursum habeant, unde illis brevi manu justitia ministrabitur.

§. 3. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis regulares personæ contra facientes, verum etiam eorum quomodolibet directe, vel indirecte fautores, & consultores, eisdem pœnis eo ipso omnino incurrant. Decernentes irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris die 20. Septembris, 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCCXLV.

Ne quis in Italia habitum externum, similem ei, quem gestant Fratres Reformati, seu Discalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini, deferat. Et nemo ex ipsis ad alium Ordinem, quam Carthusianorum transeat.

De toto Ordine Eremitarum vide in Constitutione. XXIX. Alex. IV. Licet Tom. III. fol. 373.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Pastoralis officii ratio postulat, ut Religiosorum, maxime strictioris obser-

vantiæ, quieti, profectui, bonoque nomini indefesse consulamus.

§. 1. Cum igitur sicut accepimus, habitu, quo dilecti filii Religiosi Congregationis S. Augustini Reformatorū, seu Discalceatorum nuncupati, utuntur, plures extra eam induti, confusionem, & aliqui etiam scandalum in præjudicium prædictæ Congregationis generent.

§. 2. Nos, ut hæc, & alia inconvenientia omnino evitentur, opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, districtè præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna excommunicationis majoris late sententiæ ipso facto incurrenda, nequis in Italia habitum externum tam in materia, quam in forma similem (ita, ut ex prædictis discalceatis existimari possit) gestare præsumat, nisi prædictæ Congregationis membrum actualiter existat, aut a Congregatione Gallia, aut Hispaniæ pro negociis gerendis huc adveniat.

§. 3. Quod si quis scienter, vel ignoranter secus fecerit, illum a quolibet prædictæ Congregationis Religioso habitu, & sandaliis privari posse decernimus, ac illos Congregationis prædictæ usui ex nunc appropiamus.

§. 4. Quocirca venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus Generalibus, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus quilibet eorum, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Religiosorum dictæ Congregationis, aut cujuslibet eorum fuerit requisitus, præsentem literas, & in eis contenta quæcumque solemniter publicans, ac prædictis Religiosis dictæ Congregationis in præmissis efficaci defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illas in ejus quisque Civitate, & Diocesi inviolate observari. Contradictores quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 5. Præterea sub eisdem censuris, & pœnis præcipimus, quod nullus prædictæ Congregationis professus in aliqua alia Provincia, aut Congregatione Ordinis S. Augustini, aut cujusvis alterius Religionis, præterquam Carthusianorum, absque nostra, & Sedis Apostolicæ, aut Superintendentis licentia recipiatur, & si receptus fuerit, statim prædictæ Congregationi restituitur.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo &c.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris, die 25. Septembris, 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

Quod

CCCXLVI.

Ex Regest. in Secret. Breve. Quod personæ Ordinis, seu Congregationis Coelestinorum utriusque sexus ad alia Tribunalia secularia appellare, vel ad illa confugere minime valeant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Quoniam Nostro Pastoralis potissimum incumbit officio, ut ea, quæ per Regulares personas contra eorum Regularia Institutum temere attentantur, quantum Nobis ex alto conceditur, opportunis remediis compescamus, & amoveamus.

§. 1. Proinde, quia nuper dilecto filio Domino Petro Capuceito ab Agellis Abbate Generali Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Coelestinorum non sine animi Nostri molestia referente, accepimus, quod nonnullæ dicti Ordinis, & Congregationis, etiam utriusque sexus regulares personæ, Dei timore postposito, & suæ professionis immemores, ut in eorum malefactis, & inobediencia se diutius consovent, ab iis, quæ per Prælatos ejusdem Ordinis, & Congregationis, etiam Visitatores generales, & alios Superiores a Definitoriali Capitulo, & Abbate generali pro tempore deputatos, acta sunt, & decreta, ad Tribunalia secularia appellare, & ad ea temere confugere consueverunt in non modicum Jurisdictionis ipsorum Superiorum læsionem, Regularis Institutum alterationem, atque scandalum plurimorum.

§. 2. Nos præmissis obviare volentes, universis, & singulis dicti Ordinis, & Congregationis utriusque sexus Regularibus personis cujuscumque dignitatis, Status, gradus, & conditionis existentibus Apostolica auctoritate, tenore præsentium, præcipimus, & mandamus, eisque sub excommunicationis late sententiæ pœna, a qua non nisi a Nobis, seu a Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolvi possint, necnon privationis perpetuæ officiorum per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque dicti Ordinis, & Congregationis officia, exercenda, ac vocis tam activæ, quam passivæ, eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis districtius inhibemus, ne ad ipsa Tribunalia secularia, quovis pretextu, aut quæsito colore appellare, vel ad illa confugere, aut ea quoquo modo adire audeant, vel præsumant.

§. 3. Sed si se a Prælati gravari prætentant ad Visitatores generales quisque in suis quarteriis, inra quorum fines existunt, & ab his ad Abbatem Generalem ipsius Ordinis, & Congregationis, seu illius Protectorem, aut Vice-Protectorem in Romana Curia, vel ad Nos, sive Romanum Pontificem pro tempore existentem Supremum in Ecclesia Dei Judicem, sicut antiquitus facere consueverunt, recursum habeant, unde illis brevi manu justitia ministrabitur.

§. 4. Volentes, & ita declarantes, quod nedum dicti Ordinis, & Congregationis Regulares personæ contrafacientes, verum etiam, eorum quemlibet directe, vel indirecte fautores, & Consultores, eisdem pœnis eo ipso omnino incurrant.

§. 5. Decernentes irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Ordinis, & Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Tusculi sub Annulo Piscatoris die 5. Octobris 1604. Pontificatus nostri Anno XIII.

CCLXVII.

Approbatio Statutorum editorum ab Ordine Fratrum Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, ad Reformationem ipsius Ordinis.

Hujus Ordinis Institutionem habes in Constitutione. XLIII. Greg. IX. Devotionis. T. III. f. 284.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, ea, quæ pro Religiosorum quorumlibet statu prospere dirigendo provide statuta, & ordinata sunt, ut inviolate observentur, Apostolicæ firmitatis robore communire, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§. 1. Expositum siquidem Nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Bernardi de Vargas Procuratoris Generalis Ordinis Beate Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, nomine etiam dilecti filii Alphonsi de Monroy Magistri Generalis dicti Ordinis, & infra scriptarum Provinciarum, quod in Capitulo Provinciali dicti Ordinis in Oppido del Olivar Casaragust. Diocesis die 10. Junii Anni 1603. celebrato vigore Nostrarum literarum in forma Brevis sub datum die 4. Martii ejusdem Anni expeditarum, Provincia Aragoniæ dicti Ordinis de consensu vocalium in tres partes divisa fuit. Ex quatuor vero Regnis Hispaniæ, videlicet Aragoniæ, Valentia, Navarra, ac Principatus Cathalonæ, duæ Provinciæ factæ fuerunt, altera Provincia Valentia, cujus sub-

1604. Pœna inobediens præfixa.

Clausula.

Derogatio contrariorum.

Dat. die 5 Octobr. 1604 An. XIII.

Proœmium.

In Capitulo Generali facta Provinciarum divisio.

jecta